

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (28)

Prešerniana v knjižnici Gorenjskega muzeja

MAG. BARBARA KALAN

GORENJSKI
MUZEJ

Prešerniana je ena izmed najpomembnejših zbirk v knjižnici Gorenjskega muzeja. Zbirka si prizadeva na enem mestu zbrati vse knjižne izdaje Prešernovih pesmi in literaturo, ki govori o njegovem življenju in delu.

Gradivo v zbirki se sistematično zbira od leta 1963, ko se je pričelo urejati Prešernov spominski muzej v Kranju. Prvi, ki je začel zbirati omenjeno gradivo, je bil Črtomir Zorec. V šestdesetih letih 20. stoletja se je Gorenjski muzej odločil – ob finančni pomoči Kulturne skupnosti Slovenije in kranjske občine – da bo od zasebnega zbiralca odkupil celotno zbirko okrog 130 knjig, predvsem starejše izvede, ki jih muzej takrat še ni imel. Sistematično in poglobljeno zbiranje

gradiva se je pričelo z dolgoletno kustosinjo za kulturno zgodovino v Gorenjskem muzeju in odlično poznavalko Prešernovega življenja in dela Bebo Jenčič v sedemdesetih letih 20. stoletja.

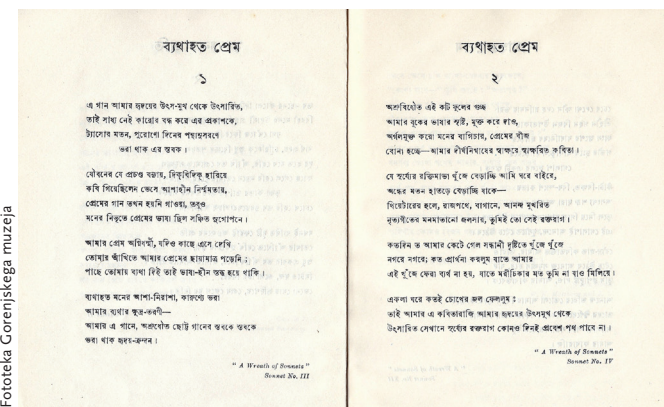
Prešerniano sestavlja zelo različno gradivo. V njej najdemo monografije, poezijo, slikanice, razstavne kataloge, notno gradivo, časopise, zloženske in avdiovizualno gradivo. Zbirko skušamo vseskozi sproti dopolnjevati, predvsem z nakupi. Med najbolj zanimivimi deli, ki so del Prešerniane in so morda najbolj znana tudi širši javnosti, izpostavljamo naslednja:

prvo izdajo Prešernovih Poezij, ki jih je natisnil znani ljubljanski tiskar Jožef Blaznik in so izšle decembra 1846 z letnico 1847;

partizansko izdajo Zdravljice iz leta 1944, ki jo je natisnila tiskarna Trilof iz Davče in je opremljena z lesorezi Janeza Vidica in vinjetami Marjana Šorlija;

knjižica iz zbirke Klasje z domačega polja, v okviru katere so bile leta 1866 izdane tudi Pesmi Franceta Prešerna oziroma kot je navedeno na naslovnici, Franceta Preširna. Posebnost te knjižice je, da je naslovnica obarvana v barve kranjske deželne zastave: v belo, rdečo in modro barvo. Septembra 1848 so na Dunaju namreč določili, da so bela, modra in rdeča barve dežele Kranjske in s tem tudi slovenske narodne zastave;

zbirka Prešernova pot v svet, ki jo sestavljajo prevodi Prešernovih Poezij v angleški, nemški, italijanski,

Fototeka Gorenjskega muzeja

Sonetni venec, 3. in 4. sonet iz prevoda izbranih pesmi Franceta Prešerena v bengalski jezik, ki je izšel leta 1957 v Kalkuti. Prevajalec Tripti Chatterjee ga je prevedel zaradi poznanstva s slovenskim literarnim zgodovinarjem in znanim prevajalcem Jankom Lavrinom in mu prevod tudi posvetil.

francoski, španski, slovaški, ruski in hrvaški jezik. Zbirko sta skupaj izdajali Mestna občina Kranj in celovška Mohorjeva družba, urejala pa sta jo France Pibernik in Franc Drolc.

Velik del knjižničnega gradiva iz zbirke Prešerniana pa si je mogoče ogledati tudi na stalni razstavi Dr. France Prešeren: Življenje in delo v Prešernovem spominskem muzeju.